

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in ožnanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedientja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 149.

V Ljubljani, v četrtek 2. julija 1896.

Letnik XXIV.

Vabilo na naročbo.

S 1. julijem pričanja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

VABILO

k

občnemu zboru

katol. slov. društva za radovljiški okraj

ki se bode vršil

dné 5. julija t. l. ob 1/2 4. uri popoldne

na dan sv. Cirila in Metoda (6. pobink. nedeljo)

v Žirovnici

blizu postaje v prostorih Svetinove gostilne.

Vsopred:

1. Nagovor predsednikov.
2. Poročilo tajnikovo in blagajnikovo.
3. Volitev novega odbora.
4. O deželnozbornem delovanju, poročila poslanec J. Ažman.
5. O družbi sv. Cirila in Metoda, govori A. Zlogar.
6. O volilni reformi, govori dr. I. Žitnik.
7. Posamezni nasveti.

K obilni udeležbi vabi

odbor.

Nova nemška stranka.

Nove volitve v državni zbor se bližajo, razne stranke se pripravljajo za volilni boj; voditelji prirejajo zaupne in javne shode, na katerih kujejo nove programe ter spopolnjujejo stare z novimi točkami, ki v trenutku vlečejo in vabijo. Zadnja dva praznika se je vršilo več tacih posvetovanj med Nemci.

V Mostah je v nedeljo zborovala „nemška zveza za Češko“, ki ima nemškonacionalni značaj. Dr. Feiler je v daljšem govoru navajal ovire, katere napravlja nemškoliberalna stranka, vendar pa se je po trditvi govornikovi število nemškonacionalne zveze v zadnjem letu pomnožilo od 6000 na 14.000 članov. Dr. Bareuther je v svojem govoru pošteno napadal Slovane, nemške liberalce in žide.

V Brnu so na praznik zborovali nemškomo-ravski kmetje ter sklenili resolucijo, ki naglašajo rastočo bedo poljedelskega stanu. Ob enem so se brzojavno zahvalili poljedelskemu ministru grofu Ledeburju na njegovi naklonjenosti kmečkemu stanu.

S posebnim šumom pa se je vršil zaupni shod nemškoliberalne stranke v Pragi. Zidje v vredništvu „Neue Freie Presse“ kar veselja poskakujejo ter kozolce prevračajo, kajti osnovala se je velika ljudska napredna nemška stranka, ki ne bode omejena le na jedno kronovino, temveč bode prepregla svoje mreže po vsej Avstriji. „Zrak se je stisnil, odkritosrčna beseda nemških zaupnikov je našla pot do ljudskega srca, pokazalo se je, da jedro nemškega naroda na Češkem ni še okuženo od reakcionarne gnilobe. Tristo zastopnikov je soglasno sklenilo glavna načela prihodnjega programa, ki zahteva od nemških poslancev, da v novem državnem zboru brez ozira in vsake omahljivosti z vso močjo zastopajo narodne, svobodomiselne in gospodarske koristi nemškega naroda. S tem je tudi zapečaten osoda zedinjene levice. In če tudi še ostane ta stranka prihodnjo jesen, opravičenost njenega obstanka je

zginila. Ona ni računala z nezadovoljnostjo svojih volilcev, ona ni storila, kar se je sedaj izvršilo brez nje. Zedinjena levica je bila državna stranka, nova napredna stranka ne bode državna v tem smislu, da bi služila vsaki vladi, ki jej je tuja. Levica se je zrabila, ker je brez uspeha iskala varstva od zgoraj, a zgubila tla pod nogami. Zedinjena levica je bila. Nemci na Češkem so se ločili od nje ter gredo svoja pota.“

Tako se raduje „Neue Freie Presse“ na razvalinah nekdanj mogočne nemške levice. V tem smislu so govorili tudi govorniki na shodu: dr. Schlesinger, dr. Thyll, dr. Schmelzer in dr. Pergelt. In kaj so sklenili? To pove resolucija: Nemci na Češkem so v nevarnosti, od nikoder nimajo pomoči, tudi od vlade ne. Nevarnost je tem večja, ker velik del Nemcev krši jedinstvo. Nemška levica je bila prepustljiva, zato treba kreniti drugo pot, osnovati treba novo napredno stranko, ki bode odločno zagovarjala svobodomiselna načela ter politični in kulturni napredek nemškega naroda. Poslanci morajo z najostrejšim orožjem in brez ozira v boju zopet priboriti nemškemu narodu odlično veljavo. Če se jim vlada ustavlja, stopiti morajo v opozicijo.

Izvolili so tudi odsek deseterih članov, ki bode sestavil oklic ter načrtal načela nove stranke. V tem odseku nemška levica nima nobenega zastopnika. Iz vsega se vidi, da očetje nove stranke sami ne vedo, kako bi krstili in oblekli svojega otroka. Germani na Češkem hočejo biti napredni, napredni so tudi antisemitje.

Naglašajo ustavo, ob enem pa prezirajo v ustavi vsem narodom zajamčene pravice ter zahtevajo prvenstvo nemškega naroda v Avstriji. In če tega ne dosežejo s pomočjo vlade, potem v opozicijo proti njej! To je jedro gostobesedne resolucije. Toda tudi z „najostrejšim orožjem“ češki Germani ne bodo dosegli, da bi Avstrija bila nemška država. Z l. 1866 se je končala zgodovinska doba, ko so Avstrijo prištevali nemškim državam. Vsak

LISTEK.

Petdesetletnica Alojzijevejšca.

Bliskalo se je in grmelo in dež je lil, ko smo sinoči praznovali v Alojzijevejšču petdesetletnico zavoda. Vršila se je pa v znamenju hvaležnosti; to se je videlo in čutilo iz petja in deklamacij in vsega vedenja Alojznikov.

Prišli so bili premil. gospod knezoškof, več gospodov stolnih kanonikov, c. kr. gimnazijski ravnatelj gospod A. Senekovič, nekaj gospodov gimnazijskih profesorjev in lepo število duhovnikov, med katerimi je bilo tudi največ nekdanjih Alojznikov.

„Pozdrav“ je udaril na pravo struno: nocoj slavimo petdeseti god častitljive matere Alojznice. Kdo jej ne bi voščil sreče ob takej priliki? Z zanimanjem smo potem poslušali „slavnostni govor“, ki nam je lepo pojasnil, kaj je ta mati že storila v petdesetih letih svojega življenja, da je imela namreč (če smo prav slišali) že 667 gojencev, od katerih jih je vzgojila 256 za duhovski stan, v katerem jih še sedaj deluje 157, bodi si kot svetni bodi kot redovni mašniki, 27 pa se jih v bogoslovju zanj pripravlja. Spominjal se je tudi hvaležno rajnega

nepozabnega ustanovitelja Antona Alojzija Wolfa, kateri gotovo že vživa plačilo pri Bogu za svoje veliko, cerkvi in domovini tako koristno delo. Po govoru, ki je bil bolj „utile“ — ker koristno je, spominjati se slavnih mož, ki nas s svojim delovanjem budé, da tudi mi hodimo za njimi — sledilo je „dulce“, po znanem napisu nad alojzijevejškim odrom: „omne tulit punctum, qui miscuit utile dulci“ (občno pohvalo žanje, kdor družji pouk z zabavo), in sicer se je pel „Mladi mornar“, čegar misel je ta, da v viharjem življenju, ko je vse tako nestalno in se uniči toliko ladij in čolnov — mladih ljudij — potrebuje mladenič Alojznik, ki hoče varno dospeti v pristanišče, v duhovski stan, spretnega krmarja, in ta mu je sveti Alojzij, katerega vabi v pesmi, naj „stopi v čoln in bodi voj“, in potrebuje svetlika, po katerem se v temi brezverstva ravna, in ta mu je — sveti Salezij, oba hišna zavetnika. Potem naj le divja vihar, čoln bode plaval mirno in priplaval do cilja.

Gospod skladatelj Anton Foerster se je zopet skazal starega mojstra; dobro poznavajoč svoj mešani zbor položil je največ lepote v tenore in base. Skladba je sploh zelo ugajala.

Deklamacija latinske pesmi „Fides et scientia“

iz zbirke pesmi rajnega tržaškega prošta J. Schneiderja se je lepo vjemala z namenom slavnosti, hotela pokazati, kako mora biti vera pri vsem teženju po vidi vendar le — prva, segla je pa tudi marsikomu — do srca, ker je tudi prišla iz srca.

Impozantni moški zbor dr. Fr. Liszta: „Sveti Ciril in Metod“ je že znan po svojih čudovito lepih prehodih.

Jako velik vtisek je napravila tudi deklamacija prekrasne nemške pesmi „Das Bild“ od Jos. Seiberja, jednega izmed najboljših nemških pesnikov, čegar epos „Der ewige Jude“ je doživel redko odlikovanje — četrto izdajo; pesnik je Avstrijec, duhovnik, sedaj delujoč na vojaški akademiji v moravski Beli cerkvi (Mährisch-Weiskirchen), pesem sama pa se prištevaja najlepšim, najdovršenišim proizvodom sedanje nemške verske poezije.

Opisuje pa Gospoda na križu, govorečega onih sedmero besedij. „Strašno-resni prizor“ se je tudi predaval z globokim, resnim, vernim čustvom. — Deklamator krasne Mihael Opekove elegije „Ob Koloseju“ nas je prestavil z nepremagljivo silo kar tja sredi rimskega amfiteatra, da smo v duhu živo gledali za vero umirajoče kristijane, gori po sedežih pa besne pagane. — Muogo zanimanja je vzbudila

poskus, da bi Nemci zasedli konja ter ga brzali po svoji volji, se bode izjalovil, to zahtevajo že naravne razmere. Nova stranka utegne imeti te dobre posledice, da se bode res izčistil parlamentarni zrak in da vržejo nemško levico kot težko coklo pri državnem vozu med staro železo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. julija.

Priprave za državnozborske volitve.

Dunajski listi prinašajo v zadnjih številkah nastopno vest: Razna politična oblastva in avtonomni zastopi so dobili nalog, naj dogotove volilski imenik za državnozborske volitve do konca meseca julija. Iz tega zamoremo sklepati, da bodo gotove vse priprave za državnozborske volitve koncem prihodnjega meseca in da niso popolno izmišljene vesti, v katerih se opetovano povdarja, da se vrše že tekom letošnje jeseni nove volitve za državni zbor. Ta vest je tem verjetnejša, ker se ji z uradne strani še ni ugovarjalo na noben način. Mogoče je namreč, da se z razglasom, s katerim se objavi potrjeni zakon o novem volilnem redu, ob enem tudi objavi razglas, s katerim se razpusti sedanji državni zbor in razpišejo nove volitve. Ako se to zgodi, bode v obilni meri ustrezno pomnoženemu številu volilcev, ki komaj čakajo, da bi poslali v zakonodajo v resnici prave ljudske zastopnike.

Niževavstrijski deželni zbor se je sešel včeraj k prvi seji izrednega zasedanja. Namestnik grof Kielmansegg prebere vladni dopis, s katerim se vrača nepotrjeni zakon o deželnozborskem volilnem redu, ter pripomni, da je treba spremeniti § 7. volilnega reda, ki govori o določitvi volilnih okrajev. Deželni zbor je sklenil v zadnji seji, da je volilni okraj vsaka občina, v kateri je vsaj 20 volilcev. V sedanji vladni predlogi se pa glasi § 7. nastopno: V kmečkih volilnih okrajih je volilni kraj vsaka občina, ki šteje vsaj 300 volilcev. Občine, ki nimajo toliko števila volilcev, naj se priključijo drugim takim občinam; volilni kraj določuje v tem slučaju namestnik v sporazumljenju z deželnim odborom. — Deželni maršal se nato v toplih besedah spominja pokojnega nadvojvode Karola Ludovika. — Posl. Steiner stavi potem več interpelacij na vladno in deželni odbor, mej temi tudi ono, v kateri vpraša namestnika, iz kakega vzroka ni predložil v potrjenje v zadnjem zasedanju sklenjenega zakona glede razpisave izpraznjenih učiteljskih mest na ljudskih šolah, ter nujni predlog, v katerem se vlada pozivlja, naj v prvi seji novega deželnega zbora predloži načrt zakona glede spremembe lovskega zakona, ki bo ustrezal interesom poljedelstva. — Namestnik grof Kielmansegg pripomni k temu predlogu, da je dotični načrt najbrže že dogotovljen in ga torej priporoča v vsprejem. — Nujni predlog se nato vsprejme brez debate. Konečno se vrše volitve v razne odseke in se seja zaključí. — Prihodnja seja jutri.

O obisku črnogorskega kneza v Belgradu, ki se je povrnil včeraj na Dunaj, krožijo po listih raznovrstna mnenja, ki so si pa v tem jedina, da se je tem povodom znatno utrdilo prijateljstvo mej obema državicama. V Belgradu se pri-

poveduje, da je obiskal knez Nikolaj srbskega kralja le na željo in povelje ruskega carja, ter utemeljuje to domnevanje z nastopno dogodbo, ki se je pripetila v ruskem glavnem mestu povodom žalovalnih slovesnosti za carja Aleksandra III. Oba vladarja sta stanovala pri ti priliki v jedni palači, celih 36 ur sta bivala pod jedno streho, ne da bi bila drug drugega počastila s kakim obiskom. Ko je mladi car zvedel o tej zadevi, je bil zelo iznenaden in je takoj pozval k sebi črnogorskega kneza ter mu rekel, naj obišče svojega tovariša v palači. Toda knez Nikolaj se ni hotel udati tej zahtevi, češ da je on starejši, kakor srbski kralj, in je oddal svojo karto šele, ko je car zapovedal, naj stori, kar mu je naročil. Po preteku jedne ure se je tudi srbski kralj uklonil povelju, in od tedaj je nastalo „prijateljstvo“ mej imenovanima vladarjema. Da se je tedanje prijateljstvo znatno spremenilo, je pokazal ravno zadnji obisk v Belgradu.

Belgija. Prihodnjo nedeljo, dne 5. t. m. se vrše v belgijskih pokrajinah Brabant, Antwerpen, Namur, Luksenburg in West-Flandern dopolnilne volitve v poslansko zbornico. Pred nekaj dnevi smo že na tem mestu objavili sliko, kakoršna se bode najbrže pokazala pri teh volitvah, mesta bodo obrnila hrbet socijalno-demokratskim agitatorjem, nasprotno se jih pa oklenejo nekatere kmečke občine. Zbornica šteje skupno 152 članov, od katerih jih izstopi vsako drugo leto polovica. Konservativna stranka je bila v sedanji zbornici zastopana s 104 člani, socijalisti so imeli 33 in liberalci 15 sedežev. Od 77 poslancev, ki morajo letos izstopiti, jih pripada 66 konservativni, 10 liberalni in 1 socijalistični stranki. Ako ostanejo mesta zvesta svojim dosedanjim načelom, se je nadejati, da se konstelacija prihodnje poslanske zbornice znatno ne spremeni.

Položaj na Kreti se še prav nič ni izpremenil, poboji in požigi se ponavljajo v jedno mer, razburjenost je od dne do dne večja in res čudom bi se morali čuditi, ako ne navstane v nepredolgem času splošna revolucija, ki se bode raztezala po vsem otoku in tudi po posamnih maloazijskih pokrajinah. Vkljub vztrajnemu prizadevanju evropskih poslanikov se turška vlada prav nič ne gane. Jedino kar stori vlada v tem oziru, je to, da neprestano odpošilja vojaške čete v posamezne pokrajine ter s tem prav znatno množi splošno nezadovoljnost. Vzemimo pa, da bi turška vlada tudi res pritrdila zahtevam evropskih poslanikov in zatiranega ljudstva, bi ta njen korak ne imel niti najmanjšega vspeha, ker prebivalstvo prav nič več ne veruje obljubam sultanovim in njegove vlade, poleg tega bi pa prišle jednake obljube vse prepozno, ako bi jim takoj ne sledilo tudi resno delovanje. Poslaniki evropskih velevalsti so po dolgem trudu komaj toliko dosegli pri sultanu, da je dovolil sklicati narodno skupščino na Kreti, katera bi se bila morala vršiti minuli ponedeljek. Otvoritev imenovane skupščine se pa ni mogla izvršiti, ker je došlo le osemnajst krščanskih poslancev, vsi ostali krščanski in mohamedanski zastopniki so pa raje ostali doma in tako preprečili jedino, kar se je moglo doseči po dolgotrajnem trudu. Vrh vsega tega so pa izjavili krščanski poslanci, da odlože svoje mandate, ker jim je nemogoče zastopati ljudstvo v takih odno-

od Hinkmarja, nadškofa rémskega († 882), ker so se prepevale tudi pri različnih sinodah, katerim je načeloval.

Prva ovacija je veljala včeraj svetemu očetu Leonu, čegar predniki so pred tristo leti ukazali ustanovitev malih semenišč in ki je tudi sam ves skrben za mladi duhovski naraščaj, druga presvitlemu cesarju, čegar stric Ferdinand I. je l. 1846 potrdil zavod, tretja prevzvišenemu knezoškofu Jakubu, kateri vedno goji veliko skrb za zavod, četrta duhovnikom ljubljanske škofije, ki so toliko pripomogli s svojimi doneski za vstanovitev Alojzijevejšča, in peta vsem blagim dobrotnikom.

Poleg vsega tega sta bila tudi dva „duo“ — harmonij in klavir — ki sta pokazala, da se tudi ta umetnost, ki je duhovniku prekoristna, goji v zavodu. — Mil. g. knezoškof so ob koncu slavnosti izrazili svoje veselje nad vsem, kar so videli in slišali, hvaležno omenjali svojega prednika, knezoškofa Antona Alojzija Wolfa ter s toplimi besedami zahvalili vse bivše in sedanje predstojnike.

Za petdesetletnico so došla od več stranij materi Alojznici iskrena voščila. Naj bi se izpolnila!

šajih, in bodo skušali ustanoviti nasprotno zbornico, v kateri bodo zastopane vse pokrajine, ter voliti svojo lastno vladno. S tem nasvetom pa zopet ne bode zadovoljna manjšina krščanskega prebivalstva in upor se bo spremenil v grozno revolucijo, ki zna imeti jako neugodne posledice.

Cerkveni letopis.

Sv. Ivan Krstnik.

(Ain Karem, Machaeros, Sebaste.)

(Dalje.)

Bolj priljubljeno je ne samo pri protestantih, ampak tudi pri nekaterih katoličanih ono mnenje, katero je Reland uvel, češ, da je „mesto Juda“ le varijanta za Jota ali Jeta, levitsko mesto pod Hebronom. Ali da bi sv. Luka, ki je sploh jako natančen pri zgodovinskih podatkih, zamenjal „Juda“ za Jota (Juta), si niti misliti ne moremo; mimo tega se v mestu Jota ne najde niti najmanjši sled o kakem svetišču ali sporočilu, ki bi to mnenje potrjevalo.

Da bi z Bolandisti sprejeli trdnjavo (ne mesto) Machaeros onstran mrtvega morja za rojstni kraj Krstnikov, češ, da je ta blizu Jordana, kjer je sv. Ivan krstil in kjer je bil pozneje ob glavo dejan, se nam zdi preveč zavito in prisljano.

Ne ostane nam torej drugega, ko da se oklenemo frančiškanskega sporočila, ki stavlja Zaharijin dom in selski dvorec v Ain Karem, vas v gorovju judejskem.

To sporočilo sicer izvira še le iz XII. stoletja, ker še le ruski opat Danijel (1113—1115) izrecno omenja Ain Karem kot rojstni kraj sv. Ivana Krstnika; gotovo pa mora biti starejše, ker stavlja starejši potopisci IX. stoletja in celo Teodozij okoli 530) tja blizu kraj, „kjer je Marija Devica pozdravila Elizabeto“, od Jeruzalema „pet rimskih milj“ daleč, kar se z Ain-Karemom popolnoma vjema.

Edini ugovor, ki nekaj velja proti temu sporočilu, je ta, da Ain Karem (LXX. Jos. XV, 59: Kaperu) ni bilo duhovsko mesto, urbs sacerdotalis in da torej duhovnik Zaharija ni mogel v njem stanovati. Vendar nahajamo že v starih časih levite in duhovne stanujoče zunaj levitskih mest. Glej Judic. XVII, 7; I Reg. I, 1; I Par. VI, 57—58; II Esdr. XI, 20; XII, 28—29; I Mach. II, 1.

Z mirno vestjo smemo torej romati v prijatni Ain Karem počastit sv. Ivana Krstnika in ogledat si znamenite kraje, kjer sta se nekaj razlegali prelepi himni Benedictus in Magnificat.

Prišedši iz Jeruzalemskih vrat, ki vodijo proti Jopi in Gazi, pridemo v 20 minutah do samostana sv. Križa (arab. Dêr el-Mussalabe), sezidanega na onem mestu, kjer je, kakor pravi stara legenda, raslo drevo, iz katerega je bil istesan Kristusov križ. Samostan pripada dandanes pravoslavnim Grkom, ki imajo tu svoje semenišče. Podoben je bolj srednjeveški trdnjavi z visokimi mračnimi zidovi, v katerih zazreš nizka vrata obita z železom. To pa zato, da se menihi obvarujejo roparjev.

Ne pravoslavni samostan ne legenda o Kristusovem križu nas ne mikata, da bi si notranjščino ogledali. Idimo dalje. Iz doline se popnemo na holmec dvakrat zaporedoma ter zagledamo iz višave sredozemsko morje, oljsko goro in del Jeruzalema. Za kakih 53 minut zagledamo pred seboj v dolini med gorovjem cilj naše poti: Ain Karem. Vas broječa 900 stanovalcev (izmed teh 600 mohamedancev in 150 katoličanov) leži v lepi rodovitni okolici na vzhodnem rebu, ki se dviga iz širokega podolja.

(Dalje sledi.)

Socijalne stvari.

Delavsko gibanje na Koroškem.

S Koroškega, koncem junija.

Vkljubo mnogim težavam delavska organizacija v krščanskem duhu tudi na Koroškem napreduje, med Slovenci kakor med Nemci. Da bi le bilo več delavnih močij, govornikov, napredovala bi dobra stvar še mnogo hitreje.

Katoliško-delavsko društvo za Prevalje in okolico redno zboruje vsak mesec. Shodi so prav dobro obiskani. Posebno pomenljiv je bil za društvo shed dne 31. m. m., ker je počastil ob tej priliki društvo s svojim posetom mil. g. knezoškof dr. Josip Kahn. Preč. vladika se je vozil omenjeni dan po vizitaciji od Strojne v Crno. Med potjo je izvedel, da zboruje delavsko društvo pri Steklu v Prevaljah in prišel na shod, kjer je imel daljši izpodbudni govor. V celoti ga objavi „Mir“. Mil. vladika je

tudi živa podoba, katera nam je predstavljala srednjeveško šolo, če hočete: gimnazij. Strinjala se je zopet kaj primerno z ostalim vspehom, ker je karala — brez besedij — kje smo prav za prav, kdo so prebivalci te hiše, da so to namreč dijaki, kateri se trudijo z gramatiko, aritmetiko, geometrijo, muziko, retoriko i. dr., in morda bo ta podoba komu izmed njih v tolažbo, ker vidi, da vsega, kar se uči on sedaj, so se učili že pred njim — v temnem srednjem veku.

Podoba se je ob primerni razsvitljavi videla res čarobna in se je tudi vsprejela z glasno pohvalo. Tu ne smemo zamolčati, da sta si največ zaslug za to živo podobo, — kakor smo izvedeli izza kulis, koder se je postavljala —, pridobila g. častni kanonik in prof. bogosl. Jožef Smrekar, ki je dal idejo in napravil skupino, in pa njegova gosposdična sestra, ki je s tako finim ukusom izbrala in napravila obleko.

Najbolj pa med vsemi točkami je ugajala zadnja, „Laudes Hinemari“, o katerih smo v kratkem pojasnili izvedeli, da so to bile ovacije, pozdravi, s katerimi so pobožni št. galski menihi pozdravljali visoke cerkvene in svetne dostojanstvenike, kedar so se mudili pri njih, in da imajo te „laudes“ ime

kazal na veliko vrednost dela, opravljenega v pradu, poudarjajoč, kako delo povzdiguje človeka in mu daje še le pravo vrednost. Delo je za človeka dolžnost in čast, pravo vrednost pa dobi, ako se prav opravlja, t. j. s pogledom na Boga. Dalje je kazal na namen delavskih društev, pomagati delavcem in jih združevati, in vsodbujal delavce, naj vztrajajo pri društvu. Konečno je podelil navzočim svoj višjepastirski blagoslov.

Časten je za mlado društvo ta poset; naj bi mu bil tudi v srečo in v vsodbudo društvenim članom.

Prevaljsko katoliško delavsko društvo je raztegnilo s početka svoje delovanje tudi na Črno in Možico ter imelo tam že več shodov. Ker so pa ti kraji jeden od drugega preveč oddaljeni, da udomni mogoče hoditi na shode, napravi se v Črni novo delavsko društvo. Pravila je c. kr. deželna vlada že potrdila in začne društvo čim prej delovati. Bog daj srečo!

V Prevaljah se je nastanil najbolj delavni socialnodemokratski agitator na Koroškem, črevljarski Wögerer. Prej je stanoval v Celovcu, tam mu „gšeft“ (socialistični, ker za črevljarstvo se že davno ne meni več) ni več šel in tako poskuša sedaj srečo v Prevaljah. Naj bi postalo katoliško delavsko društvo mogočen jez zoper rovanje socialistov.

Tudi med našimi Nemci delavska organizacija napreduje. V St. Lenartu v labudski dolini imajo že svoje katoliško društvo, ki je imelo zadnjič dobro obiskan shod. Okrog Volšberka se tudi zbirajo krščanski delavci, voditelj jim je vneti kapucin o. Kerubim. Na več krajih se bodo ustanovila delavska društva, da se omeji brezveren tok socialne demokracije ter se delavcem reši vera in s tem podlaga prave sreče in zboljša njih stanje!

Da je treba delati v tem smislu, kažejo razni dogodki iz zadnjega časa. Socialni demokratje se usiljujejo tudi že med slovensko kmetijsko ljudstvo, kakor priča med drugim dopis v zadnjem „Mir-u“ iz Skočidola:

„Kdo bi si mislil, da še sem v Skočidol socialiste dobimo. V nedeljo dne 14. t. m. so napravili beljaški socialisti v neki tukajšnji gostilnici ljudski shod. Prišli so vodje beljaških in zgornjekoroških socialistov — morda s svojim dobrim namenom — in so „pridigovali“, pa skoraj praznim mizam in klopem. Pravijo, da vseh skupaj, razven otrok, katerih je precej bilo, jih je bilo 15 do 20. Med temi so bili nekateri tudi takšni, o katerih se je nekdo izrazil, da nobeden nima toliko cvenka v žepu, da bi za jeden „golaš“ dal. Ko bi gospodje iz Beljaka vedeli, da bodo na cedilu ostali, bi gotovo raji doma ostali. Značilno za naše socialiste in njihovo gibanje pa je sledeče pismo, ki so ga naš gospod župnik prejeli z dotičnim vabilom malo pred shodom in ki se iz slabe nemščine prevedeno tako le glasi: „Vi ste povabljeni k shodu priti, da tudi Vi svoje mnenje izrazite nasproti zborovalcem. Če ne pridete, Vas smatramo za bojazljivca (Feigling), da Vi le tam znate govoriti, kjer ste z zidom obdani in Vam nihče oporekati ne sme in nobenih nasprotnikov ne pred Vam in ne pod Vami nimate. Mi upamo, da bote toliko odločnosti imeli in prišli, da tem hudim socialistom kaj odgovarjate. Prireditelji.“ — Dostaviti tem besedam ne bo treba nič. Saj same dosti povedó.“

Vsem rojakom pa je ta poskus glasen opomin, da so na straži in da pazijo, da se brezbožni nasprotnik kje ne vtihotapi med naše ljudstvo. —rn

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske

dne 11. junija 1896.

(Dalje.)

Tajnik Pirc izjavlja, da je kmetijska družba nekako pred 50 leti dovolila bogoslovcem na vrtu postaviti kegljišče. Ako se dobi primeren prostor v bližnji Ljubljane, gotovo ne bode branil glavni odbor, da se kegljišče preseli. Saj je v interesu kmetijstva, če zahajajo bogoslovci v drevesnico. Poduka v kmetijstvu ni v bogoslovji, kakor nekda. Ako pa opazujejo bogoslovci dela v drevesnici, hodijo za vrtnarjem, se z njim razgovarjajo, utegnejo vendar dobiti veselje vsaj do sadjarstva. Kar se tiče zimske kmetijske šole se z resolucijo strinja, vendar kmetijska družba ima premalo glavnice in za sedajni poskusni vrt se ne bode toliko skupilo, da bi se zamogla postaviti na novem zemljišču vsa potrebna poslopja.

Bolj pa kakor zimska kmetijska šola, bi bila potrebna kmetijska šola za deklice. Deklice iz boljših hiš naj bi se pod vodstvom šolskih sester učile zelenjadarstva, mlekarstva, kuhanja, šivanja itd. Splošna je pritožba, da ima pri nas družina slabo hrano. Dobra gospodinja bi se pa naučila tudi najpriprostejša jedila ukusno prirediti; potem bi družina vedno ne godrnjala.

Predlog glavnega odbora radi prodaje drevesnice se na to sprejme. Osmo točka dnevnega reda je bila: poročila in predlogi podružnic.

Kmetijska podružnica na Gorenjskem predlaga: Za lesice naj bi se postavil prepovedan lovski čas, zajee naj bi pa bilo dovoljeno vedno streljati. Tajnik Pirc pravi, da še lansko leto v deželnem zboru sklenjeni lovski zakon ni potrjen in bati se je, da tudi potrjen ne bode, ker ima nekatere majhne ugodnosti za kmetovalca. Kaj tacega, kar predlaga Begunjska podružnica, bi se še tem manj potrdilo. Naj se toraj preide o tem predlogu na dnevni red. Sprejeto.

Podružnica v Bohinju predlaga: Voznina od živinske soli, naj bi se znižala. Tajnik Pirc pove, da je izvedel državni poslanec Povše, da namerava minister dajati živinsko sol prodajalcem v prodajo. Prodajati jo bodo smeli samo po določeni ceni. Zatoraj se tudi o tem predlogu preide na dnevni red.

Podružnica na Brezovici prosi, naj bi glavni odbor posređoval pri vodstvu južne železnice, da bi se zopet odprli oni prehodi in steze, katere so se uže nekda rabile. Zastopnik podružnice pripoveduje, kako da južna železnica zapira prehode in posestniki morajo daleč na okrog voziti, da pridejo do svojih njiv. S tem se posameznim zemljišče od doma jako oddalji. Veliko časa se zamudi. Tajnik Pirc je mnenja, da je to privatno pravna zadeva. Občina naj se obrne z utemeljeno prošnjo na okrajno glavarstvo, ki je dolžno potegniti se za koristi kmetovalcev.

Podružnica Brezovica predlaga: Tisti delavci in posli, kateri so preživeli ves čas zunaj domačega kraja, naj bi ne imeli nobene pravice do rojstne občine.

Ker se bode uže tako letos sklepalo v državnem zboru o domovinskem zakonu in je upati, da dobe kmečke občine po novem zakonu mnogo olajšav, se pride tudi o tem predlogu na dnevni red.

Podružnica Čatež predlaga: Ker se je število udov kmetijske družbe v desetih letih povišalo od 696 na 3192, naj bi se pomnožilo tudi število odbornikov kmetijske družbe. Predlog utemeljuje zastopnik podružnice Pogačnik. Za vsak političen okraj naj bi se volil po jeden odbornik. Sleherni bi najbolj poznal razmere svojega političnega okraja in bi lahko zagovarjal potrebe svojega okraja pri sejah glavnega odbora. Določilo, da mora vsaj 6 odbornikov stanovati v Ljubljani, naj bi ostalo nespremenjeno, kajti k sedanjim 12 odbornikom bi se volil še po jeden odbornik za vsak političen okraj. Predsednik Murnik izjavi, da se o tem predlogu ne more sklepati, ker ni bil po pravilih 14 dni pred obč. zborom predložen centralnemu odboru, ker pomenja ta predlog spremembo pravil; pač pa se lahko posvetuje o tem predlogu.

Učitelj Šetina zastopnik Crnomaljske podružnice ni za predlog. Veči ko je število odbornikov, okornejši je poslovanje. Dr. Romih se pa strinja s predlogom podružnice Čatež. Dolenjska naj bi bila zastopana po svojih odbornikih v glavnem odboru, kajti Dolenjska potrebuje nujne pomoči.

Tajnik Pirc pove, da glavni odbor nič nima proti temu, ako se število odbornikov pomnoži, vendar se boji, da bi oddaljeni odborniki ne hodili k sejam; prvo leto morebiti še, potem bi pa izstopili. Razmere po deželi so pa tudi sedanjemu odboru znane. Njemu kot potovalnemu učitelju so morebiti razmere po posameznih krajih bolj znane, kakor kacemu domačinu.

Sklene se, da se bode pri prihodnjem občnem zboru sklepalo o tem predlogu. (Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 2. julija.

(Shod v Št. Petru pri Gorici.) Kakor smo napovedali, tako se je res zgodilo. Urednik Gabršček že bobna po „Narodu“ z najhujšim bobnom. V kakem smislu da to stori, kaže zelo značilno takoj v začetku svojega poročila o shodu pišoč: Nekateri Vaši kranjski rojaki menda že menijo, da so doma vsem narodnjakom „sapo zaprli“ in „vse pobili“,

— zato so začeli osrečevati zdaj deželo goriško s svojimi „delovanjem“. Ali že prvi poskus si zapomnijo za vse življenje. Za zdaj so jih le — slišali; ako še kdaj pridejo, utegnejo jih še drugače — občutiti. Tako v glasilu slovenskega izobraženstva, ki ve toliko povedati o surovostih, o palicah in nožih klerikalcev, pričinja svoje poročilo goriški dopisnik, mož brez dokazov mora groziti s — palico. — Nato s kokošjo glasnostjo opisuje shod in psuje na najpodlejši način goste došle iz Ljubljane. — Nekaj pa pove, kar mi še nismo sporočali in to je, da se je drugi dan uredniku Gabrščku v Solkanu prav slaba godila. Da pri tem Andrej Gabršček izvršuje posel ovađuha, ki denuncira svoje rojake nasproti gosposki, to seveda je pri njem — plemenito. „Narod“ namreč piše: V ponedeljek je bil dr. Krek v Solkanu, kjer je maševal in pridigal, popoldne pa so bili sklicani mizarji v jedno sobo Mozetičeve gostilne, kateri shod ni odgovarjal postavnim določbam. Govoril je dr. Krek, menda o zadrugah in posebe o mizarški zadrugi solkanski (kaj vse zna ta gospod!), ki se ustanavlja. Zbranih je bilo kakih 20 do 25 domačinov pod vodstvom vaškega kaplana. V sobo so pustili le tiste, ki so bili ljubi aranžerju, akoravno ni bil shod sklican na podlagi § 2. d. z. ali s pozivnicami na ime. Tako niso pustili v sobo niti dornberškega podžupana Perozija niti urednika Gabrščka, ker so se bali, da bi ne utegnil o zadrugi povedati več nego vsi ostali skupaj, kajti če se zadruga res osnuje in bo potrebovala te in one denarne in moralne podpore, tedaj se zadruga ne bo obračala na — dra. Kreka v Ljubljano. To naj si Solkanci zapomnijo, kajti zdaj so šli na limanice ljudem, ki svet le sleparijo z lepimi frazami! Urednika Gabrščka so prav surovo iztisnili iz dvorane in jeden rogoviležev ga je počastil s psovko, kakoršne se rabijo le v najnižji družbi. Jeza Gabrščkova nam je sedaj razumljiva. Solkanski mojstri so pokazali vrata g. Gabrščku, ter so si odločno prepovedali, da bi tudi v njih družbi delal tako zgago, kakor jo je prejšnji dan v Št. Petru. — Pravo za pravo je najhujšo lekcijo tedaj dobil urednik Gabršček po pregovoru: Kedor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

(Petdesetletnica Alojzijevejšča) se je sinoči izvršila prav slovesno in srečno. Več o tem poročamo na drugem mestu.

(Potrjena deželna postava.) Presvetli cesar je z odlokom z dne 23. junija potrdil v deželnem zboru kranjskem potrjeni zakon, da se dosedanja kostelska občina razdeli v dve samostojni občini.

(Shod volilcev) skliče v nedeljo, dne 5. julija v Selca nad Skofjo Loko deželni poslanec gosp. A. Kalan, da poroča volilcem o deželnozborskem delovanju.

(Posvečevanje oltarjev na Rožniku) se je danes prav slovesno vršilo po naznanjenem vsporodu. Ker je bilo tudi vreme ugodno, se je zbralo mnogo pobožnega ljudstva. Slovesnost je trajala od 7. do 12. ure.

(Na Črnučah) se bo pričela v nedeljo, 5. julija zjutraj ob 9. uri cerkvena slovesnost blagoslovljenja in vkladanja temeljnega kamena novi župni cerkvi; pri po potresu razdejani cerkvi pa se je jednaka slovesnost vršila dne 20. junija 1880.

(Račun o monsignor Jeranovi dijaški mizi za mesec junij.) Minuli mesec je bilo plačati vodstvu ljudske in dijaške kuhinje za hrano 191 gld. 71 kr., za stanovanje 30 gld., za hrano po zasebnih stanovanjih 32 gld., za šolske potrebe, knjige itd. 37 gl. 50 kr. — Skupaj je bilo stroškov 291 gld. 21 kr. Bog plačaj blagim dobrotnikom, ki tudi ta mesec niso pozabili na ubogo šolsko mladino.

V Ljubljani, 2. julija 1896. A. Kalan.

(Iz celovške škofije.) Cecilijansko društvo zboruje letos v Volšberzi dne 10. sept. — V Svincu se je ustanovilo društvo za zidanje nove farne cerkve, posvečene presv. Srcu Jezusovemu. — V Beljaku je mil. knezoškof dr. J. Kahn dne 23. in 24. m. m. slovesno posvetil novo prekrasno frančiškansko cerkev. Cerkev je zidana v strogo gotičnem slogu, ima pet čednih oltarjev, velike orglje in lepe slikarije na presno. Sezidala se je največ s samimi darovi kons. svetovaleca Štef. Dijoniz Cserveny - Zabora v Solnogradu. — Mil. knezoškof podelil je v 15 župnijah, katere je obiskal meseca junija, vkup 2421 birmancem zakrament sv. birmе. — Nove zvonove so posvetili dne 28. junija na Golšovem ob Žitopoljah. — Nove orglje so dobili v Št. Lipšu pod Juno. Izdelal jih je naš rojak gospod Franc Colarič v Borovljah.

(Iz Celovca) koncem junija: Poročati Vam moram, sicer že bolj pozno, a mislim, da nikakor ne prepozno, o nekaterih dogodkih in novicah našega slavnega — „Krihwinkla,“ kakor je naše mesto imenoval celo neki obč. svetnik v javni seji občinskega zbora. Častni župan častnega Celovca podal se je zadnjič na pot v Berlin. Ali se hoče tam navzeti tistega nemškega duha, o katerem je toliko besedičil v svojem nastopnem govoru, ne vem. Pisal pa je mestnemu zboru lepo pisemce, v katerem ves vesel naznanja, kako pristržno ga (Neuner) je pozdravljala berlinski župan kot župana „najbolj južnega nemškega mesta.“ To je vendar vredno, da izve ves svet, ka-li? Mu je li berlinski župan dal tudi kak prašek ali vsaj recept, kako na mah zatreti vse „bindišarje“ in popraviti Celovca polomljeni „nemški značaj,“ o tem historija še molči! — Nemški pevci koroški bodo začetkom avgusta romali obiskat svoje nemške bratce v Stuttgartu. Da bi le tam ostali in se ne vrnili, mi bi za njimi nikakor ne žalovali. Vodil jih bode znani Dobrnik. — V Št. Lorencu ob Ziljski dolini se je usmrtil učitelj F. Werzer s tem, da si je z britvo prerezal vrat. — Vzrok je, ker so ga občani tožili pri deželnem šolskem svetu. Nova ilustracija naših „vzgleidnih“ šolskih razmer! — Kočo za tujce na Stolu so otvorili, pota znova zaznamovali. Naše ultra Nemce pa bode v oči slovensko ime „Stol,“ zato so slovensko goro prekrstili v „Hochstuhl.“ To je naravnost škandalozno pačenje naših imen. Ali ima g. baron Mac-Nevin svojo roko vmes? — Kdo vé?!

(Iz Št. Jurja ob južni železnici) smo prejeli sinoči po sklepu lista brzojav, ki nam sporoča, da je včeraj ob 5. uri popoldne umrl župnik Vošnjak ter da bo v petek ob desetih pokopan. R. I. P.

Društva.

(Novo slovensko katol. delavsko društvo) se ustanovi v Črni na Koroškem. Dež. vlada v Celovcu je pravila že potrdila.

(Veliki pevski koncert v Brežicah 15. avgusta t. l.) Do 29. junija t. l. so oglasila svoje sodelovanje in udeležbo naslednja veleslavna pevstva oz. korporacije: „Pevski zbor hrvat-

skega trgovskega društva Merkur v Zagrebu“, korporativno, „Slovensko pevsko društvo v Celju“, korporativno, slavni kvartet „Ilirija“ v Ljubljani in sl. akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji. Uljudno prosimo nadaljnjih prijav!

Telegrami.

Dunaj, 2. julija. „Wiener Zeitung“ poroča: Naučni minister je podelil profesorju Fon-u na novomeški gimnaziji mesto profesorja na spodnji gimnaziji v Celju, profesor Mat. Suhač je premeščen iz Novega Mesta na višjo gimnazijo v Celju. Dalje je imenovan dr. Fr. Perne rednim profesorjem na gimnaziji v Kranju in suplent Vidmar na ljubljanski gimnaziji rednim profesorjem za gimnazijo v Novem Mestu.

Dunaj, 2. julija. Odsek nižjeavstrijskega deželnega zbora je po kratki debati vsprejel nespremenjeno vladno predlogo o deželno-zborskem volilnem redu in izvolil poročevalcem posl. Weitlofa.

Dunaj, 2. julija. Črnogorski knez Nikita je odpotoval s princem Mirkotom v Cetinje.

Berolin, 2. julija. Državni zbor je v včerajšnji seji vsprejel v tretjem branju državljanski zakon z 222 proti 48 glasovom. Proti so glasovali socijalni demokratje, poslanci Plötz, Siegl in dr., glasovanja so se pa zdržali Velfi, protisemitje in zastopniki Elzasa.

Metz, 2. julija. Pri požaru velike orožnice je bilo ponesrečenih veliko število vojaških in civilnih oseb. Trdi se, da je ubitih od 5 do 30 in ranjenih od 40 do 150 oseb. Po uspehih dosedanje preiskave sta ubita dva vojaka in trije nevojaki. 14 ranjenih ljudi se nahaja v javni bolnišnici, veliko pa v zasebnih stanovanjih. Provročena škoda je zelo velika.

Bern, 2. julija. Zvezni svet je odobril z Avstrijo sklenjeno pogodbo glede mejnih določil ob času kolere.

London, 2. julija. „Daily News“ poroča iz Kaneje 29. jun.: Včeraj se je bil vroč boj

v bližini Bukollesa mej kristijani in turškimi četami. Turki so izgubili 17 mož in imajo mnogo ranjencev. Ubeglim nasprotnikom so vzeli kristijani tudi več topov.

Umrli so:

30. junija. Neža Pozaršek, kajžarica 50 let, Illova 45, trebna vodenica.

1. julija. Mihalj Jeršin, posestnikov sin, 2 leti Illova 25. Pyaemie.

Foulard-svila 60 kr.

do gld. 3-35 meter, — japonska, kitajska itd. v najnovejših vzorcih in barvah, tudi črna, bela in barvena **Henneberg-svila** od 35 kr. do gld. 14-65 meter — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (ok. 240 razn. kakovostij in 2000 razn. barv, vzorcev itd.) **Poštnine in carine prosto na dom.** — Vzorec obratno. — Dvojnati pismeni porto v Švico.

Tovarne za svilo G. Henneberg
26 c. in kr. dvorni zalagatelj, **Curth.** 17-8 2

Proti revmatičnim bolečinam

uporablja se za vribanje bolečih telesnih delov
antirrhemon lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta).
Cena steklenice 25 kr. 125 (50-18) 5

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
1	9. zvečer	734.7	11.4	moč. sever	nevihta	
2	7. zjutraj	735.8	10.8	sr. svzh.	skoro obl.	38.6
	2. popol.	735.2	16.7	sr. jvzh.	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura 14.3° in za 4.8° pod normalom.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj VIII.

Mrčesni prašek

pravi, steklenica 20 kr., 12 steklenic 2 gld.

Dobiva se v 446 3

lekarni Ubalda pl. Trnkóczy-ja

poleg rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se z vsakdanjo pošto.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj III.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Služba stavbnega oglednika.

Mlad mož, v stavbni stroki izvežban, praktično izurjen, s tri do štiriletno prakso, se takoj vsprejme za

stavbnega oglednika.

Ponudbe z življenjskim opisom in plačilno zahtevo ter posnetki spričeval pošljejo naj se upravnistvu „Slovenca“.
474 3-2

Št. 19.689.

Razglas.

475 3-2

Po načrtu zakona o volilni reformi ima v splošnem volilnem razredu vsak samosvoj avstrijski državljan moškega spola, ki je izpolnil 24. leto in od volitve ni izključen, **pravico voliti v oni občini**, v kateri vsaj 6 mesecev pred razpisom volitve prebiva.

Da pa bo mogoče **sestaviti kolikor mogoče popoln imenik vseh opravičenih volilcev**, pozivljajo se vsi oni, ki menijo, da imajo po zgoraj navedenih določilih v Ljubljani volilno pravico, **da se v teku 8 dnij, t. j. včevši do 7. julija letos v navadnih uradnih urah oglašé v mestni dvorani in dokažejo svojo volilno pravico.**

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 28. junija 1896.

Naznanilo.

Na c. kr. veliki gimnaziji v Ljubljani se vrše v poletnem obroku vzprejemni izpiti za vstop v I. razred šolskega leta 1896/7 dné 16. julija počenši ob 8. uri zjutraj.

Učenci, ki želé delati ta izpit, naj se spremljani od svojih starišev ali odgovornih zastopnikov oglašé **dné 12. julija med 8. in 12. uro** pri gimnazijskem ravnateljstvu ter s seboj prinesó krstni list in obiskovalno spričevalo, ako so doslej obiskovali ljudsko šolo. Plačati morajo tudi 3 gld. 30 kr. pristojbine, ki se njim vrne, ako vzprejemnega izpita ne zvrše z dobrim vspehom.

Vnanji učenci se k vzprejemnim izpitom tudi lahko oglašé **pismeno**, ako pravočasno po pošti pošljejo gori navedeni listini in pristojbino.

Po naredbi veleslavnega deželnega šolskega sveta od dné 28. avg. 1894. l., št. 2354, smejo se odslej učenci, ki po svojem rojstvu in po rodbinskih razmerah pripadajo ozemlju **c. kr. okrajnih glavarstev v Črnomlju, Kranju, Novem Mestu in Radovljici**, in ozemlju okrajnih sodišč v Kamniku, Kostanjevici, Mokronogu in Zatičini, v ljubljanski gimnaziji vzprejemati le izjemoma v posameznih, posebnega ozira vrednih slučajih, in to le po dovoljenju c. kr. deželnega šolskega sveta.

Zaradi tega se opozarjajo stariši onih učencev, ki potrebujejo takega dovoljenja, da si je pravočasno po posebni prošnji priskrbe pri veleslavnem c. kr. deželnem šolskem svetu.

V Ljubljani, dné 29. junija 1896.

471 3-2

Ravnateljstvo c. kr. velike gimnazije.

Dunajska borza.

Dné 2. julija.			Dné 1. julija.		
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 40 kr.		4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	— gld. — kr.	
Skupni državni dolg v srebru	101	55	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155	—
Avstrijska zlata renta 4%	122	80	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190	—
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101	15	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	50
Ogerska zlata renta 4%	122	60	Tisine srečke 4%, 100 gld.	138	25
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99	20	Dunavske vravnave srečke 5%	126	60
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	960	—	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107	—
Kreditne delnice, 160 gld.	350	75	Posojilo goriškega mesta	112	—
London vista	119	85	4% kranjsko deželno posojilo	—	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	75	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	25
20 mark	11	74	Priporitetne obveznice državne železnice	223	25
20 frankov (napoleonor)	9	51	„ „ južne železnice 3%	169	40
Italijanski bankovci	44	50	„ „ južne železnice 5%	129	35
C. kr. cekini	5	65	„ „ dolenskih železnic 4%	99	50

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	— „ —
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	— „ —
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 „ 50
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ —
St. Genois srečke, 40 gld.	69 „ —
Waldsteinove srečke, 20 gld.	61 „ —
Ljubljanske srečke	22 „ —
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156 „ —
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3380 „ —
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	417 „ —
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102 „ 50
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	61 „ —
Montanska družba avstr. plan.	77 „ 50
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	158 „ —
Papirnih rubljev 100	126 „ 75

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurzem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezik,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Odgovorni vrednik: Ivan Rakevec.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.